

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 51C/72/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125341238
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2026:6125341238.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s. so sídlom Ulica priemysel'ná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, právne zast: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zast. JUDr. Danuše Tichá s.r.o., sídlom Nám. M. Benku 6, Bratislava, IČO: 52 058 310, o zaplatenie 258,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 258,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,90 % ročne zo sumy 258,30 eur od 26.02.2025 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde v Banskej Bystrici dňa 25.06.2025 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 258,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,90 % ročne z uvedenej sumy od 26.02.2025 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. 9536138578 došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 250032, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznamením o poistnom plnení, žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému.

3. Okresný súd v Banskej Bystrici žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 08.07.2025 vydaním platobného rozkazu sp. zn. 26Up/895/2025 (č. I. 20 spisu).

4. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedol, že žalobca svoj nárok sice dôvodí nárokom na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 01.10.2024 a uplatňuje si ho voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu/vinníka tejto dopravnej nehody, avšak tieto svoje tvrdenia v súvislosti s údajnými nárokmi nijak nepreukázal, čo je však nevyhnutné minimálne (aj) pre splnenie/preukázanie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, ako i pasívnej vecnej

legitímácie žalovaného. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 10.02.2025 oznámil žalobcovi, že priznaná primeraná doba za požičanie náhradného vozidla je 12 dní, a v tejto dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Z Prílohy k Oznámeniu o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný ako podklad použil Faktúru č. 250032 vystavenú žalobcom dňa 23.01.2025 na sumu 1.291,50 s DPH, pričom odpočítal neprimerané náklady na náhradné MV v zostávajúcej dobe 3 dni v sume 258,30 eur (3 dni x 70,00 eur bez DPH + 23% DPH). Po odpočítaní špecifikovaných položiek je potom poistné plnenie v sume 1.033,20 Eur s DPH t. j. tak, ako bolo v prospech poškodeného (na účet žalobcu) už plnené, čo žalobca v žalobe nerozporuje. Z Faktúry č. 250032 vystavenej žalobcom vyplývalo, že základná cena za 1 deň doby nájmu je 70,00 eur + 23% DPH, pričom túto základnú cenu žalovaný bez výhrad akceptoval a násobil o účelnú a nutnú dobu na opravu poškodeného vozidla, t. j. o preukázanú účelnú a nutnú potrebu náhradného MV poškodeným. K otázke primeranosti a účelnosti doby prenájmu v trvaní 15 dní, teda v dĺžke 3 dni nad žalovanou priznanou dĺžkou 12 dní mal za to, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu dôvodnosti ním uplatňovaného nároku nad žalovanou priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu náhradného MV. Žalobcom priložené listiny nepreukazujú nutnosť a účelnosť prenájmu náhradného MV (ako sa mylne žalobca domnieva), avšak naopak z nich skôr možno vyabstrahovať to, že práce autoservisu boli realizované dokonca (zrejme) v menšom rozsahu, v akom ich priznal poškodenému (resp. údajnému právnomu nástupcovi poškodeného) žalovaný. Takéto listiny nemožno považovať za dôkaz o skutočnej dobe opravy poškodeného vozidla, navyše účelne a nutne trvajúcej v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Ďalej žalovaný poukázal, že poškodený mohol svoje poškodené vozidlo bezprostredne po škodovej udalosti užívať, a to až do jeho odovzdania a prevzatia autoservisom, pričom žalovaný má za to, že poškodený tak aj činil, keďže k začiatku prenájmu náhradného MV došlo až dňa 09.01.2025, t. j. až po takmer 3 mesiacoch od škodovej udalosti/dopravnej nehody (01.10.2024), a navyše poškodený (právny predchodca žalobcu) v súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou č. 9536703258 o. i. dokonca uviedol, že poškodené vozidlo po nehode využíval. Faktom teda je, že poškodené vozidlo bolo po škodovej udalosti/dopravnej nehode spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Pri uvedenom žalovaný ďalej uvádza, že poškodený (ako uviedol v dotazníku pre poškodeného k predmetnej škodovej udalosti) mal toho času okrem poškodeného vozidla k dispozícii aj iné MV, resp. je držiteľom viacerých MV, čo však ale tiež rozporuje (zrejme účelové) tvrdenie žalobcu, že nájom motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Poškodený teda (zjavne) nebol nijako nútený, či tlačенý tým-ktorým žalobcom (účelovo) tvrdným dôvodom jednak do prenájmu náhradného MV, a jednak ani do opravy poškodeného vozidla. Poukázal aj na to, že autoservis prevzal poškodené vozidlo do opravy taktiež až po takmer 3 mesiacoch od škodovej udalosti/dopravnej nehody (čo žalovaný považuje za zarážajúce), t. j. až dňa 08.01.2025. Faktom je, že poškodený sa mohol s autoservisom dohodnúť nielen ohľadom termínu pristavenia poškodeného vozidla pre účely opravy, ale aj ohľadom trvania jeho opravy a jeho následného odovzdania. Poškodený je povinný konať v rámci všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ) tak, aby nedochádzalo ku škode, a teda v prípade, keď si na čas opravy poškodeného vozidla prenajme/plánuje prenajať náhradné MV a náhradu nákladov za prenájom náhradného MV si následne chce uplatniť z titulu náhrady škody, sú na jeho osobu kladené určité nároky na konanie vo vzťahu k dojednaniu takých podmienok opravy, aby sa táto realizovala efektívne, účelne, t. j. predovšetkým v čo najkratšom čase/v primeranej dobe. Obdobne dôvodí aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí pod sp. zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28.02.2022. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za nedostatok spôsobilosti autoservisu vykonať opravu poškodeného vozidla vo výrobcom stanovených termínoch, či už z kapacitných, technických alebo iných objektívnych dôvodov. A navyše, poškodený subjekt rozhoduje o tom, či a u koho je vozidlo opravené a od koho si prenajme náhradné MV. Dĺžku prenájmu je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti, a to aj nakoľko sám žalobca svoj nárok dôvodí skutočnou škodou. S uvedeným stanoviskom sa stotožňuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, Žalobca nepreukázal dôvodnosť dĺžky prenájmu náhradného MV nad žalovaným priznaný rozsah 12 dní prenájmu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, na základe čoho žalovaný považuje žalobcom uplatňovaný nárok v tejto časti za neprimeraný a neúčelný, a teda aj za neopodstatnený. Žalovaný namietal aj žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania 7,90 % ročne od 26.02.2025 do zaplatenia. Potom, ako si žalobca uplatnil u žalovaného (dňa 28.01.2025) nárok na náhradu škody, žalovaný po predložení všetkých nevyhnutných podkladov Oznámením o poistnom plnení zo dňa 10.02.2025 informoval žalobcu o výške poskytnutého poistného plnenia, ako aj o nepriznaní položky – neprimeraných žalobcom uplatňovaných nákladov spojených s prenájomom náhradného MV. Zasláním Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.02.2025 v zákonom stanovenej lehote, v ktorom žalovaný

poukázal na skutočnosti a dôvody nepriznania časti nákladov prenájmu, si žalovaný preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 ZoPZP. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na ust. § 11 ods. 8 ZoPZP. Z uvedených ustanovení vyplýva, že zákonodarca jasne podmienil možnosť uplatňovania si úrokov z omeškania v prípade takéhoto nároku nespĺnením povinností ustanovených poisťovateľovi v ust. § 11 ods. 6 ZoPZP, s tým, že v prípade, ak dôjde k splneniu týchto povinností zo strany poisťovateľa, nedôjde k naplneniu hypotézy ustanovenia § 11 ods. 8 uvedeného zákona, a teda nedôjde ani k naplneniu podmienok pre priznanie nároku na úroky z omeškania vo veciach nárokov z povinného zmluvného poistenia. Z vyššie uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že v rámci ustanovenia § 11 ods. 8 v spojení s ustanovením § 11 ods. 6 ZoPZP zákonodarca umožňuje uplatňovanie úrokov z omeškania voči poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia iba v prípade nespĺnenia niektorej z povinností stanovenej poisťovateľovi v § 11 ods. 6 predmetného zákona, s tým, že v prípade, ak zo strany poisťovateľa dôjde k splneniu ktorejkoľvek z uvedených povinností, teda aj k splneniu povinnosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia stanovenej poisťovateľovi § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP, poškodenému nárok na úroky z omeškania nevzniká. Žalovaný si preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť prešetriť škodovú udalosť a poskytnúť poistné plnenie v zistenom a preukázanom rozsahu v zákonnej lehote (§ 11 ods. 6 ZoPZP), a teda že sa nemohol dostať do omeškania (§ 11 ods. 8 ZoPZP).

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu tento označil za nedôvodný. Za účelom bližšej špecifikácie skutočností uvedených v žalobe uviedol, že dňa 01.10.2024 došlo v Žiline ku škodovej udalosti na motorovom vozidle A. B. C., ev. č. D., spôsobenej poškodenému A. A.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla E. D., F., poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb - na cestu do práce a z práce, na súkromné účely v Martine a Žiline, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla G. H. mild hybrid u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 017/706 zo dňa 09.01.2025. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 250032 zo dňa 23.01.2025, s dátumom splatnosti 06.02.2025 na sumu 1.291,50 eur. Žalovaný dňa 10.02.2025 pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 1033,20 eur, ktorú poukázal priamo na účet žalobcu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom dňa 23.01.2025 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 01.10.2024 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 258,30 eur. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy poškodeného vozidla vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Žalobca teda preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou si poškodený zapožičal náhradné motorové vozidlo a teda aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, kedy sa vozidlo poškodeného nachádzalo v oprave. Uplatnený nárok na náhradu škody je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 420 OZ, tj., okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. V dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo po dobu jeho opravy, čo považujeme za preukázané v rámci dôkaznej povinnosti žalobcu. Náhradu nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, právny predchodca žalobcu. Počas opravy poškodeného vozidla bol poškodený nútený si riešiť túto situáciu zabezpečením si náhradného vozidla, ktoré náklady s tým vzniknuté v tomto konaní žalobca riadne preukázal. Žalobca preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla za obdobie po poistnej udalosti, k zapožičaniu ktorého bol poškodený nútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú sám nespôsobil, ale do ktorej sa vinou klienta žalovaného dostal, v dôsledku čoho vznikla poškodená škoda. V zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z., ako aj ustálenej judikatúry všeobecných súdov je skutočnou škodou škoda spočívajúca v tom, že poškodená musela vynaložiť vyššie náklady na požičanie

veci, ktorá jej má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/189/2014). V súvislosti s otázkou, či bol samotný prenájom náhradného vozidla nutný, je potrebné uviesť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel, ako svoje vlastné poškodené vozidlo. Nie je preto možné spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný v odpore v zásade namieta dĺžku opravy poškodeného MV, aj keď skutočným dôvodom krátenia poistného plnenia bolo užívanie náhradného vozidla v období od vystavenia faktúry servisu do doručenia krycieho listu. Z faktúry servisu vyplýva, že vozidlo bolo opravované od 08.01.2025 do 20.01.2025 (t.j. 12 dní), pričom žalovaný vystavil krycí list až dňa 23.01.2025, do kedy aj bol fakturovaný nájom náhradného vozidla, t.j. nepriznané 3 dni. Argumentáciu žalovaného vo vzťahu k dĺžke opravy tak v danom prípade považoval za úplne irelevantnú. K námietke žalovaného o neúčelnosti nájmu poukázal na zmluvu o nájme NV, z ktorej vyplýva, že poškodený využíval náhradné MV na cesty do práce a z práce ako aj na súkromné využívanie MT-ZA, pričom vlastnil iné vozidlo, avšak toto nemohol využívať, nakoľko ho využíval druhý rodinný príslušník. Poškodený počas 15 dní najazdil na náhradnom MV 345 km, čo je v priemere 23 km denne. Okrem toho samotný žalovaný potvrdil, že nájom náhradného vozidla bol nutný a účelný, keďže pristúpil k čiastočnej úhrade poistného plnenia. Pokiaľ by nepovažoval nájom náhradného MV za nutný a účelný, nepristúpil by predsa ani len k čiastočnej úhrade poistného plnenia. Podstatou sporu je užívanie náhradného MV až do doručenia krycieho listu, nie údajná neprimeranosť dĺžky opravy ako nesprávne uvádza v odpore žalovaný. Aj z tohto dôvodu sú potom irelevantné tvrdenia žalovaného ohľadom toho, že poškodený odovzdal vozidlo do servisu až takmer po troch mesiacoch od škodovej udalosti a preto si mal servis usporiadať práce tak, aby bola oprava vykonaná čo najskôr. Z rovnakého dôvodu je na vec neaplikovateľný aj rozsudok KS ZA sp. zn. 10Co/95/2021. Jedinou osobou, ktorá bola v tomto konkrétnom prípade schopná ovplyvniť dĺžku trvania nájmu náhradného vozidla bol žalovaný, nakoľko v dôsledku (ne)konania žalovaného a čakania na vystavenie krycieho listu sa nájom náhradného MV predĺžil o tri dni. Poškodený má nárok na náhradné vozidlo počas celej dĺžky trvania faktického obmedzenia v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, pričom faktické obmedzenie je ukončené, až keď poškodený disponuje svojim vlastným motorovým vozidlom. Pokiaľ má teda poškodený nárok na náhradné vozidlo až do času, kým nedisponuje svojim vlastným motorovým vozidlom, je nutné konštatovať, že nárok na náhradné vozidlo bol v prejednávanej veci dôvodný počas celej dĺžky jeho trvania. Servis vystavuje faktúru ešte pred odovzdaním vozidla a túto zasiela poisťovní pre účely vystavenia tzv. krycieho listu. Až po tom čo je servisu doručený krycí list vydá vozidlo poškodenému. Jedná sa o zaužívanú obchodnú prax autoservisov. Vydanie opraveného vozidla zo servisu je v priamej súvislosti s promptnosťou poisťovne pri likvidovaní škodovej udalosti. V danom prípade poisťovňa ukončila likvidáciu škodovej udalosti dňa.23.01.2025, kedy bolo poškodenému zo servisu vydané jeho opravené vozidlo a hneď v tento deň aj ukončil nájom náhradného motorového vozidla. V súvislosti s vyššie uvedeným vzniká otázka do kedy je nájom náhradného vozidla nutný a účelný, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý sa touto otázkou zaoberal v konaní vedenom pod sp. zn. 3Cob/94/2023. Poukázal aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/37/2022, Mestského súdu Bratislava III (vtedy Okresný súd Bratislava III) sp. zn. 25Cb/150/2018 zo dňa 04.05.2021, nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34, rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/119/2024, 9Co/105/2024, 9Co/129/2024. Zo zmluva o nájme náhradného MV vyplýva, že poškodený si zvolil formu úhrady servisu za opravu vozidla z PZP vinníka priamo na účet servisu z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu faktúry, ako aj z dôvodu, že finančné prostriedky má účelovo viazané. Nebolo teda v možnostiach poškodeného vykonať úhradu faktúry za opravu vozidla z vlastných finančných zdrojov. Poukázal ďalej na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/86/2024. Vo vzťahu k namietaným úrokom z omeškania poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/32/2020.

6. Okresný súd Banská Bystrica postúpil dňa 07.08.2025 vec Okresnému súdu Žilina ako súdu príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3 resp. § 14 ods. 3 z. č. 307/2016 Z. z. o upomínamom konaní.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu doručenom súdu dňa 30.09.2025 zotrval na argumentácii uvedenej v odpore. Vzniesol v zmysle ust. § 41 CSP námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina, nakoľko žalobca si voči žalovanému uplatňuje nároky titulom plnenia z poisťnej zmluvy, preto nemôže byť miestna príslušnosť založená podľa § 19 písm. b) CSP, nakoľko v prejednávanej veci absentuje skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Právo na náhradu škody vzniká proti tomu, kto v dôsledku porušenia právnej povinnosti inému spôsobí škodu, pričom medzi uvedeným konaním a spôsobenou škodou je vzťah príčinnej súvislosti; naproti tomu požadovanie plnenia z poisťnej zmluvy vyplýva zo záväzkovo - právneho vzťahu vzniknutého podľa § 788 a nasl. OZ. Je preto zrejmé, že požadovanie poisťného plnenia má iný právny základ, ako požadovanie náhrady škody (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3NcC/24/2017 zo dňa 30.11.2017, Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 9NcC/19/2020 zo dňa 27.08.2020). Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaným v tejto právnej veci je právnická osoba so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, a aj vzhľadom na to, že žalobca svoj tvrdený nárok odvádza od zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej ako „ZoPZP“) a od Občianskeho zákonníka, je miestne príslušným súdom Mestský súd Bratislava IV. Uviedol, že už z jeho odporu vyplýva, že žalovaný (od počiatku) namietal nepreukázanie žalobcom tvrdených skutočností a to ani svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v predmetnom spore (žalobca nepreukázal dokonca ani to, že by v čase uzavretia nájomnej zmluvy s právnym predchodcom žalobcu bol vlastníkom náhradného vozidla G. H. mild hybrid s EČV:I.), a nepreukázal žiadnym spôsobom ani to, že by ním tvrdený prenájom náhradného MV v trvaní 3 dni nad priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. Z faktúry autoservisu č. OF2525 550142, ktorú vystavil autoservis poškodenému už dňa 20.01.2025 (pričom splatnosť faktúry určil autoservis na deň 03.02.2025), je zjavné, že poškodené vozidlo bolo opravené (zjavne) už dňa 20.01.2025, pričom je žalovaný toho názoru, že už toho času si mal a mohol poškodený svoje opravené motorové vozidlo vyzdvihnúť, ak nie aj skôr s ohľadom na prácnosť opravy poškodeného vozidla. Žalovaný pri uvedenom poznamenáva, že v danom prípade (parciálna škoda) účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného MV zanikla momentom, keď došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla/navráteniu do predchádzajúceho stavu (obdobne dôvodí aj Ústavný súd SR vo svojom náleze pod sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, ktorý však žalobca účelovo a zavádzajúco vykladá nesprávne vo svoj prospech). Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že predmetné (nepriзнané, nepreukázané a neprimerané) 3 dni nemožno priznať (ani) ako nárok na náhradné MV počas doby opravy, a to nakoľko tieto žalovaným nepriзнané 3 dni sú mimo intervalu opravy, t. j. v tom momente bolo poškodené vozidlo už dávno opravené. Vzhľadom na okolnosti vo veci samej žalovaný poukazuje na ust. § 415, ako aj na ust. § 417 ods. 1 OZ (v spojení s ust. § 441 OZ), podľa ktorých je každý povinný (aj poškodený) počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám, resp. k ich rozširovaniu. Žalovaný má za to, že poškodený vedome nedôvodne navýšil rozsah škody/nákladov na prenájom náhradného MV, keď svoje opravené vozidlo z autoservisu nevyzdvihol už dňa 20.01.2025, a naďalej užíval náhradné MV, a to aj napriek tomu, že dňa 20.01.2025 preukázateľne došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla autoservisom. Faktom je, že žalobca síce účelovo uvádza tvrdenia, ktorými sa zavádzajúco snaží navodiť dojem, že poškodený nebol schopný s ohľadom na jeho majetkové a finančné pomery bezproblémovej úhrady ceny opravy z vlastných zdrojov, a/alebo že poškodený bol t. č. nesolventný a odkázaný na vystavenie krycieho listu, avšak ani tieto tvrdenia žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Bol toho názoru, že na preplatenie doby prenájmu náhradného vozidla od 09.01.2025 až do 23.01.2025, teda za žalobcom tvrdené obdobie až do (údajného) čakania autoservisom na doručenie krycieho listu, nie je daná ani príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla poškodeného a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného. A navyše, do príčinnej súvislosti, ktorá bola daná vznikom škodovej udalosti - prenájomom MV, vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť, a to neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom. S uvedeným názorom žalovaného sa stotožňuje aj Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023. Žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť opravu poškodeného vozidla autoservisom/opravcom, ktorého si zvolil práve poškodený, a (aj) preto žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za o. i. nedostatok spôsobilosti autoservisu vykonať opravu poškodeného vozidla vo výrobcom stanovených termínoch, či už z kapacitných, technických a/alebo za nevydanie opraveného poškodeného MV z iných objektívnych dôvodov. Navyše, žalovaný nemôže niesť zodpovednosť ani za to, kedy boli autoservisom doručené podklady potrebné na šetrenie škodovej udalosti a následnú likvidáciu škodovej udalosti ako poisťnej udalosti z titulu opravy poškodeného vozidla (najmä faktúra za opravu MV), pričom uvedené platí o to viac, keď nie sú predmetné doklady autoservisom doručené riadne a/alebo včas. Obdobný názor uviedol aj Krajský súd v Bratislave v Rozsudku pod sp. zn. 8Co/131/2019 zo dňa 14.04.2020. Žalovaný

pri likvidovaní žalobcom uplatneného nároku na náhradu nákladov za náhradné MV vychádzal (aj) z faktúry autoservisu č. OF2525 550142 za opravu poškodeného MV zo dňa 20.01.2025 vystavenej po dodaní tovaru/poskytnutia služby dňa 20.01.2025, na základe ktorej likvidoval hlavnú škodu (z titulu škody na poškodenom MV a s tým súvisiacej opravy vedenej pod PU č. 9536138578). Žalovaný Oznámením o poistnom plnení zo dňa 10.02.2025 (pod PU č. 9536703258) oznámil žalobcovi, že priznaná primeraná doba zapožičania náhradného MV je 12 dní, a že v tejto dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Pri šetrení doby zapožičania teda žalovaný skúmal aj skutočnosť, kedy došlo k zapožičaniu náhradného vozidla (až dňa 09.01.2025) a k vystaveniu faktúry za opravu poškodeného vozidla autoservisom (dňa 20.01.2025) v súvisiacej poistnej udalosti (z titulu hlavnej škody - tj. škody na poškodenom vozidle a s tým súvisiacej opravy). Žalobca ani v žalobe, a ani vo vyjadrení toto nijak nerozporuje a ani nepreukazuje (resp. neuvádza relevantné návrhy na doplnenie dokazovania), že by trvanie prenájmu náhradného MV bolo preukázateľne odôvodnené a v celom rozsahu nevyhnutné v príčinnej súvislosti s poškodením poškodeného vozidla a jeho opravou v autoservise. Pri likvidácii predmetnej poistnej udalosti č. 9536703258 (z titulu náhrady nákladov spojených s prenájomom náhradného MV žalobcom) žalovaný teda postupoval štandardne, a to (aj) na základe predloženej faktúry č. 250032 za prenájom náhradného MV a na základe posúdenia dĺžky opravy v rozsahu poškodenia poškodeného MV. Faktom je, že pri náhrade za náhradné MV žalovaný postupoval tak, že likvidátor si pozrel časovú os a celkovú škodu na poškodenom vozidle. Škoda sa vypočíta väčšinou v kalkulačnom systéme Audatex a/alebo SilverDAT (ktorý používajú i znalci a servisy), do ktorého ten-ktorý technik zadá vstupné údaje – technológiu opravy stanovenú priamo výrobcom pre tú-ktorú značku a ten-ktorý typ MV podľa zadokumentovaného a preukázaného poškodenia MV, v ktorom je uvedené i časové obdobie na opravu v zmysle zisteného poškodenia a stanoví sa dĺžka opravy na vozidle. Likvidácia predmetnej škodovej udalosti preto prebehla a poistné plnenie žalovaný poskytol (aj) v zmysle ZoPZP, pričom faktom je, že žalovaný žalobcu riadne oboznámil aj s dôvodmi neplnenia v zostávajúcej časti. Žalovaný pri uvedenom na doplnenie uvádza, že ním odpočítaná časť nároku uplatneného žalobcom na základe Faktúry č. 250032 vystavenej žalobcom nie je krátením/znížením poistného plnenia (§799 ods. 3 OZ) tak, ako sa zrejme (mylne) domnieva žalobca. Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že žalobca nijak nepreukázal, že by doba prenájmu náhradného MV bola v trvaní 3 dni (nad žalovaným priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu) nevyhnutná, účelná a primeraná. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Co/5/2017 zo dňa 25.10.2017. Žalobca zrejme opomína, že rovnako bolo dôvodené už i v judikáte č. R 7/1992, v zmysle ktorého náhrada nákladov za prenájom náhradného vozidla predstavuje skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov, pričom Skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu; Ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti; Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (v danom prípade dohodnutou) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. A teda (pre úspech žalobcu v spore) je povinnosťou žalobcu preukázať, či ním požadovaná suma predstavuje nutne a účelne vynaložené náklady, pretože z judikátorných záverov možno rovnako vyabstrahovať fakt, že za skutočnú škodu nie je možné automaticky považovať fakturovanú cenu nájmu. Nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného MV je totiž obmedzená len na dobu nevyhnutnej potreby a (aj) preto dôkazné bremeno o preukázaní tejto nutnosti zaťažuje poškodeného/žalobcu (čo žalobca taktiež zjavne opomína). Dôvodnosť argumentácie žalovaného o skutočnej škode (aj) v takomto druhu prípadov, a nevyhnutnosť preukázania (poškodeným/žalobcom a následne aj priznania či už poisťovateľom alebo súdom) dĺžky trvania náhradného vozidla len v primeranom a účelnom rozsahu potvrdzuje napr. aj nedávne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/173/2020 zo dňa 31.01.2022, K nároku na úroky z omeškania poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/202/2020-217 zo dňa 24.11.2021. Ďalej poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, kde Ústavný súd Českej republiky zaujal stanovisko, že tzv. „crash hunteri“ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, t. j. pri poskytovaní „nehodových služieb“, si poskytnuté služby neobjektívne navyšujú, a to s cieľom získania viac peňazí od poisťovne z povinného ručenia (PZP) vodiča, než poisťovňa uznala za škodu na vozidle. Ústavný súd Českej republiky takéto nehodové služby označil za nemorálne parazitovanie na systéme povinného ručenia (PZP) a v rozhodnutí konštatoval,

že dosahovanie zisku je dôležitým bodom podnikania, ktorý si zaslúži rešpekt a ochranu, nesmie sa to však diať parazitujúcim a právo zneužívajúcim spôsobom, pričom mal vážne pochybnosti o tom, či samotné podnikanie „crashhunterských“ firiem bolo v danej veci vedené férovým spôsobom, v súlade s dobrými mravmi (obdobne dôvodí aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí pod sp. zn. 7Cob/97/2023 zo dňa 24.04.2024, a aj v rozhodnutí pod sp. zn. 7Cob/82/2023 zo dňa 04.09.2024). Žalovaný pri uvedenom okrajovo poukazuje aj na to, že o to viac platí vyššie uvedené v tomto spore, keďže žalobca nie je poškodeným, ale postupníkom pohľadávky od poškodeného, na čom si žalobca založil svoju podnikateľskú činnosť. Ten na svojej webovej stránke www.setcar.sk deklaruje: Ak ste poškodeným po dopravnej nehode, máte nárok na náhradné auto „bez Vašej finančnej účasti“. „Náklady na požičanie auta si uplatníme u poisťovne vinníka...“. A navyše, žalobca na svojej webovej stránke o. i. deklaruje, že vďaka spolupráci s poisťovňami (pričom žalobca uvádza, že je údajne zmluvným partnerom viacerých poisťovní) dáva žalobca 100% garanciu, že prenájom vozidiel po nehode, a aj služby žalobcu sú 100% bez finančnej účasti poškodeného, čo však žalovaný považuje za zavádzajúce. Poškodených tak (podľa tvrdení žalobcu uvedených aj na jeho webovej stránke) zrejme nemusí zaujímať samotná doba a denná sadzba za prenájom, resp. či zapožičanie náhradného MV je nutné a účelné, keďže s prenájomom údajne nemajú žiadne výdavky. K praxi fungovania prenajímateľov náhradných vozidiel v súvislosti s nárokmi na náhradu nákladov za nájom náhradného vozidla žalovaný poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/34/2020 zo dňa 11.03.2021 (v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/95/2021 zo dňa 28.02.2022).

8. Žalobca doručil súdu dňa 23.10.2025 vyjadrenie, v ktorom k námietke nedostatku miestnej príslušnosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/256/2012, zo dňa 17.10.2023, a doplnil, že vzhľadom na to, že skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody t.j. škodová udalosť vznikla v územnom obvode Okresného súdu Žilina, žalobca vo vyjadrení k odporu a súhlase s pokračovaním v konaní navrhoval, aby sa v predmetnom konaní pokračovalo na miestne príslušnom Okresnom súde Žilina, kde došlo ku škodovej udalosti v zmysle § 19 písm. b) CSP. V tomto prípade je miestna príslušnosť daná v zmysle CSP na výber výlučne žalobcovi, pričom toto právo výberu je dané len žalobcovi a je len na žalobcovi či podá žalobu na všeobecnom súde žalovaného alebo na všeobecnom súde v zmysle osobitnej miestnej príslušnosti teda skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody. K dôvodnosti a primeranosti nájmu náhradného vozidla v trvaní 3 dní nad priznaný rozsah uviedol, že poškodené vozidlo sa nachádzalo v servise až do dňa 24.01.2025, kedy si poškodený zo servisu prevzal svoje opravené vozidlo po tom, čo servisu bolo doručený dňa 23.01.2025 krycí list od žalovaného (nájom bol fakturovaný práve do 23.01.2025), teda počas celej tejto doby poškodený z objektívnych dôvodov nemohol využívať svoje vlastné motorové vozidlo, preto bola dôvodnosť nájmu náhradného vozidla daná. Primeranosť nájmu náhradného vozidla spočíva v tom, že poškodený mal náhradné vozidlo v nájme len počas obdobia, kedy sa jeho vlastné náhradné vozidlo nachádzalo v servise, pričom tento nájom nijakým spôsobom nepredlžoval. Okrem toho, poškodený nedokáže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy ako ani to, kedy žalovaný doručí servisu krycí list a preto zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poisťovnej udalosti. Podľa žalovaného mal byť nájom náhradného MV účelný len od odovzdania vozidla do servisu dňa 09.01.2025 do doby, kedy bolo poškodené vozidlo opravené, teda do dňa 20.01.2025. Samotná skutočnosť, že vozidlo bolo opravené dňa 20.01.2025 ešte sama o sebe neznamena, že poškodený mohol toto vozidlo od uvedeného dňa už aj užívať najmä za situácie, kedy ešte servis nedisponoval krycím listom od poisťovne. Servis totiž vydá poškodenému jeho opravené motorové vozidlo zo servisu až po tom, čo mu je doručený krycí list alebo až po tom, čo poškodený uhradí faktúru za opravu. Zo zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla však jednoznačne vyplýva, že poškodený si zvolil ako formu úhrady faktúry servisu z PZP vinníka z dôvodu, že mal nedostatok finančných prostriedkov na úhradu faktúry, resp. že tieto boli účelovo viazané. Rovnako tak z rozhodnutia Mestského súdu Bratislava III (vtedy Okresný súd Bratislava III) sp. zn. 25Cb/150/2018 zo dňa 04.05.2021 vyplýva, že podľa súdu je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poisťovného plnenia poisťovňou, čiže dĺžka nájmu náhradného vozidla je v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťovnej udalosti a vydaním krycieho listu. Z charakteru záväzkového vzťahu - zmluvy o dielo je zrejme, že oprava v širšom slova zmysle je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade minimálne doručením krycieho listu zhotoviteľovi (autoservisu). dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo po dobu jeho opravy, čo považujeme za preukázané v rámci dôkaznej povinnosti žalobcu. Náhradu

nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťnou udalosťou – dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, právny predchodca žalobcu. V prejedávanej veci je potrebné vychádzať z celkovej dĺžky opravy, ako bola preukázaná predloženými listinami. Počas opravy poškodeného vozidla bol poškodený nútený si riešiť túto situáciu zabezpečením si náhradného vozidla, ktoré náklady s tým vzniknuté v tomto konaní žalobca riadne preukázal a tým uniesol dôkazné bremeno žalovaného nároku. Podstatným pre posúdenie účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla je faktické obmedzenie poškodeného v dôsledku poisťnej udalosti, ktoré spočíva v nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, nakoľko toto sa nachádza za účelom opravy v servise. Poškodený ako laik nemá vedomosť ohľadom toho, ako dlho sa bude oprava jeho vozidla vykonávať ani o tom, aká dĺžka opravy je „primeraná“ a aká už „neprimeraná“ a preto nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v čase kedy má ešte vozidlo v servise, lebo je na ňom vykonávaná oprava, ukončil skôr nájom náhradného vozidla, len aby vyhovel poisťovní škodcu. Počas celej dĺžky opravy pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, a to také, že poškodený bol obmedzený v možnosti užívať jeho vlastné motorové vozidlo. Jeho postavenie sa zmenilo až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas celej dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 8Co/131/2019, tu si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že v prejednávanej veci nebolo nijakým spôsobom zo strany žalovaného preukázané, že oprava bola vykonávaná neprimerane dlhý čas, resp., že táto konkrétna oprava mohla byť servisom vykonaná skôr. Pokiaľ žalovaný poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.2016, sp. zn. 3MCdo 3/2015 tu je nutné zdôrazniť, že predmetné rozhodnutie vychádza z úplne odlišného skutkového stavu a nie je na prejednávajúcu vec aplikovateľné a to z nasledovných dôvodov. Súd sa v predmetnom rozhodnutí vôbec nezaoberal posudzovaním dĺžky opravy vozidla s ohľadom na dĺžku nájmu náhradného vozidla. Súd sa v rozhodnutí zaoberal tým, že žalobca si zapožičal náhradné motorové vozidlo od fyzickej osoby, ktorá sa profesionálne nezaobera požičiavaním náhradných vozidiel, pričom denná sadzba nájmu dojednaná medzi žalobcom a prenajímateľom bola skutočne neprimerane vysoká vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. V tunajšej prejednávanej veci denná sadzba nájmu vychádzala z riadne zverejneného cenníku žalobcu, pričom táto nebola neprimeraná. Žalovaný však namieta dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla. Tvrdenie žalovaného, že sa v predmetnom rozhodnutí jednalo o posudzovanie účelnosti/primeranosti trvania prenájmu náhradného vozidla je nepravidlé, nakoľko v uvedenom rozhodnutí je uvedené, že doba počas ktorej poškodený nebolo užívať vozidlo nebola účastníkmi spochybňovaná („V danom prípade nevyhnutná potreba žalobcu zadovážiť si náhradné motorové vozidlo po dobu, keď nemohol užívať svoje motorové vozidlo, nebola účastníkmi spochybňovaná“). Pokiaľ žalovaný uvádza, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, práve naopak, je to žalovaný, ktorý neuniesol dôkazné bremeno, k čomu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.08.2024 sp. z. 5Cob/152/2024. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania zotrval na argumentácii uvedenej vo vyjadrení k odporu, a preto opätovne poukazujeme na závery najnovšej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR vyjadrené v uznesení zo dňa 23.02.2022 sp. zn. 3Obdo/27/2021, ako i na zhodné závery Ústavného súdu SR vyjadrené v náleze sp. zn. III. úS309/2020, III. úS 214/2020 a III. úS 215/2020.

9. Žalovaný doručil súdu dňa 19.12.2025 podanie, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní. Zároveň uviedol, že zotráva na doterajšej argumentácii. V súvislosti so žalobcom tvrdou možnosťou prevziať opravené MV z autoservisu až po doručení krycieho listu od žalovaného poukazuje na fakt, že iba v prípade, ak by takto podmienené odovzdanie opraveného MV bolo zmluvne dohodnuté medzi poškodeným a autoservisom, bolo by možné (ak vôbec) uvažovať o relevancii tejto dohody k uplatnenému nároku. Pokiaľ však žalobca poukazuje na údajnú prax autoservisu, že po poisťnej udalosti opravené a vyfakturované MV vydáva až po doručení krycieho listu z poisťovne, je takáto prax vo vzťahu k uplatnenému nároku bez významu. Nie je totiž v konaní tvrdené, preukázané ani inak zistené, že táto prax má akýkoľvek právny základ (zákonný alebo zmluvný), ktorý by tomu-ktorému autoservisu tento postup umožňoval ako súladný s právom a poškodeného tým skutočne až do doručenia krycieho listu legálne vylučoval z užívania už opraveného vozidla. Zodpovednosť prevádzkovateľa MV za škodu ním spôsobenú nemôže pokrývať prípady, kedy by poškodený nemohol užívať nehodou poškodené vozidlo v dôsledku konania tretej osoby, ktoré nemá oporu v práve. Neobstojí preto názor žalobcu, že pokiaľ poškodený nemá vozidlo po vykonaní opravy vo svojej faktickej dispozícii, je nájom náhradného MV nutný a účelný, a je škodou, za ktorú zodpovedá prevádzkovateľ MV poisteného u žalovaného (resp. žalovaný ako poisťovateľ MV), ktorým bola škoda spôsobená. Žalobca nezohľadňuje, že za významný je považovaný práve okamih ukončenia opravy poškodeného vozidla, a najmä to, že z

hľadiska zodpovednosti za škodu je mimoriadne významný dôvod, pre ktorý sa poškodené vozidlo navrátilo späť poškodenému neskôr, ako v deň ukončenia opravy. Žalovaný dáva pri uvedenom do pozornosti aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 17Co/69/2024 zo dňa 29.05.2025.

10. Žalobca doručil súdu podanie dňa 07.01.2026, pričom k dôvodnosti a primeranosti nájmu náhradného vozidla v trvaní 3 dní nad priznaný rozsah uviedol, že poškodené vozidlo sa nachádzalo v servise až do dňa 24.01.2025, kedy si poškodený zo servisu prevzal svoje opravené vozidlo po tom, čo servisu bolo doručený dňa 23.01.2025 krycí list od žalovaného (nájom bol fakturovaný práve do 23.01.2025), teda počas celej tejto doby poškodený z objektívnych dôvodov nemohol využívať svoje vlastné motorové vozidlo, preto bola dôvodnosť nájmu náhradného vozidla daná. Primeranosť nájmu náhradného vozidla spočíva v tom, že poškodený mal náhradné vozidlo v nájme len počas obdobia, kedy sa jeho vlastné náhradné vozidlo nachádzalo v servise, pričom tento nájom nijakým spôsobom nepredlžoval. Okrem toho, poškodený nedokáže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy ako ani to, kedy žalovaný doručí servisu krycí list a preto zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla z titulu vzniknutej poistnej udalosti. Žalovaný v súvislosti so žalobcom tvrdí možnosťou prevziať opravené MV z autoservisu až po doručení krycieho listu od žalovaného vo vyjadrení uvádza, že iba v prípade, ak by takéto podmienené odovzdanie opraveného MV bolo zmluvne dohodnuté medzi poškodeným a autoservisom, bolo by možné uvažovať o relevancii tejto dohody k uplatnenému nároku. Podľa žalovaného nie je v konaní tvrdené ani preukázané, že prax servisu má akýkoľvek právny základ (zákonný alebo zmluvný), ktorý by servisu tento postup umožňoval ako súladný s právom a poškodeného tým skutočne až do doručenia krycieho listu vylučoval z užívania už opraveného vozidla. Žalobca poukázal na zákazkový list, ktorý už bol predložený do konania, a z ktorého jednoznačne vyplýva, že „vozidlo bude vydané z opravy po preukázaní platby za vykonanú zákazku“. Okrem toho že sa jedná o zaužívanú obchodnú prax servisov, ktorej relevantnosť podporuje aj viacero súdnych rozhodnutí, uvedená prax servisov má aj zákonny základ. Poškodený ako právny predchodca žalobcu a servis, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla boli v platnom záväzkovom vzťahu. Tento záväzkový vzťah bol založený na zmluve o oprave a úprave veci podľa § 652 OZ. Z charakteru tohto záväzkového vzťahu je zrejmé, že oprava v širšom slova zmysle je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade minimálne doručenie krycieho listu zhotoviteľovi. K zániku právneho vzťahu založeného zmluvou o oprave a úprave veci dochádza spravidla prevzatím veci a zaplatením ceny. Vzhľadom na to, že všetky zmluvy podľa § 652 občianskeho zákonníka sa považujú za zmluvy so vzájomným plnením (§560 OZ) zhotoviteľ je oprávnený veci zadržať pokiaľ objednávateľ nezaplatí cenu služby. (Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011). Poukázal na výhradu non adimpleti contractus, ktorá je poddruhom zádržného práva. Na základe nej strana, ktorá má plniť súčasne s druhou stranou alebo po nej, môže zadržať plnenie, až kým druhá strana neponúkne splnenie alebo nespĺnila. Strana môže zadržať celé plnenie alebo len jeho časť, ak je to podľa okolností primerané. Výhrada non adimpleti contractus je tiež výrazom funkčnej synalagmy, na ktorej spočíva koncepcia vzájomného záväzku. Ten kto je zaviazaný na základe vzájomného záväzku, nemôže požadovať plnenie bez všetkého, ale až po ponúknutí protiplnenia – inak povedané, na to aby servis vydal poškodenému opravené motorové vozidlo, je potrebné, aby poškodený, resp. v danom prípade poisťovňa minimálne vystavila krycí list za opravu vozidla. Zmysel výhrady nespĺnenej zmluvy teda spočíva v zabezpečení protiplnenia a vyvinutí tlaku na dlžníka, aby tiež splnil svoj záväzok. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj s poukazom na všetky doterajšie vyjadrenia žalobcu sa nemožno stotožniť s názorom žalovaného, že by nájom náhradného vozidla nebol nutný a účelný až do doručenia krycieho listu. Samotný okamih vystavenia faktúry za opravu ešte neznamená, že poškodený môže vozidlo skutočne užívať a preto vo vzťahu k posúdeniu nutnosti a účelnosti nájmu náhradného motorového vozidla nie je významným okamih vystavenia faktúry za opravu vozidla ale okamih, kedy sa poškodené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie užívanie, tak ako to vyplýva z už zmienených nálezoch Ústavného súdu SR. Ďalej poukázal, že skutočnosť, že tri dni prenájmu náhradného vozidla časovo nasledujú po technickom ukončení opravy vozidla, sama osebe neznamená zánik príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Rozhodujúce je, či poškodený mohol svoje vozidlo reálne a objektívne používať, nie len to, či bola oprava formálne dokončená. V danom prípade poškodený nemohol prevziať a užívať svoje vozidlo bezprostredne po oprave z dôvodu administratívnych úkonov nevyhnutne súvisiacich s likvidáciou poistnej udalosti, konkrétne z dôvodu čakania na vystavenie krycieho listu. Tento postup nie je svojvoľný ani nezávislý od dopravnej nehody, ale je jej priamym následkom, keďže bez vzniku poistnej udalosti by k potrebe krycieho listu ani k zdržaniu spojenému s jeho vystavením nedošlo. Dopravná nehoda tak zostáva hlavnou a bezprostrednou príčinou

toho, že poškodený nemohol svoje vozidlo používať ani v týchto troch dňoch. Argument žalovaného, že po ukončení opravy už poškodený nemôže byť obmedzený v užívaní vozidla v dôsledku dopravnej nehody, ignoruje realitu poisťnej praxe a právny význam tzv. navádzujúcich následkov škodovej udalosti. Príčinná súvislosť sa neprerušuje len preto, že medzi škodovou udalosťou a vznikom konkrétneho nákladu vstúpi ďalší fakt, pokiaľ tento fakt predstavuje obvyklý, predvídateľný a nevyhnutný dôsledok pôvodnej škodovej udalosti. Čakanie na krycí list je štandardnou súčasťou procesu opravy vozidla a poškodený to nemohol ovplyvniť ani urýchliť vlastným konaním. Z tohto dôvodu nemožno hovoriť o absencii príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a vznikom škody v podobe nájomného za náhradné vozidlo za sporné tri dni. Poškodený si náhradné vozidlo ponechal len po dobu, počas ktorej objektívne nemal k dispozícii svoje vlastné vozidlo, pričom jeho postup bol hospodárny, účelný a primeraný okolnostiam prípadu. Nepriznanie týchto troch dní by znamenalo prenesenie negatívnych dôsledkov administratívneho postupu poisťovne na poškodeného, čo je v rozpore so zásadou plnej náhrady škody a s ochrannou funkciou zodpovednosti za škodu.

11. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 12.01.2026, na ktorom vec prejednal a rozhodol za prítomnosti právnej zástupkyne žalobcu. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 19.12.2025 z dôvodu hospodárnosti konania, súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti a o odročenie pojednávania nežiadal. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na doterajšej argumentácii v spore.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Zmluvou o prenájme vozidla č. 017/706 zo dňa 09.01.2025 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca sa dohodli na nájme motorového vozidla G. H. mild hyb, EČV: I. XXXXX s dennou sadzbou prenájmu 98,40 eur s DPH. Účel zapožičania vozidla je uvedený v zmluve nasledovne: „Cesta z práce, do práce, súkromné využívanie ZA-MT“ s tým, že nájomca vlastní iné vozidlo, ktoré využíva druhý rodinný príslušník. Dňa 24.01.2025 bol ukončený nájom náhradného vozidla, ktoré odovzdal a prevzal si svoje vlastné vozidlo (č. I. 11 rub - 12 spisu). Žalobca predložil aj Všeobecné obchodné podmienky pre prenájom osobných automobilov (č. I. 13 -14 spisu).

14. Žalobca vystavil poškodenému dňa 23.01.2025 faktúru č. 250032 s dátumom dodania služby dňa 23.01.2025 a splatnú dňa 06.02.2025 na sumu 1291,50 eur s DPH za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 2025/17, za obdobie od 09.01.2025 do 23.01.2025, t. j. za 15 dní (č. I. 12 rub spisu).

15. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2025 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1291,50 eur z titulu jeho nároku voči poisťovni, pričom odplata zodpovedá sume 1291,50 eur z titulu faktúry č. 250032. Podľa čl. 5 Zmluvy vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, sa podpisom zmluvy započítali, pričom žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet (č. I. 15 spisu). Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 23.01.2025 (č. I. 14 rub spisu).

16. Z Dotazníka pre poškodeného k škodovej udalosti č. 1536138578 vyhotoveného na tlačive žalovaného a podpísaného dňa 24.1.2025 vyplýva, že dôvodom zapožičania vozidla bola jeho potreba pre cesty do a z práce a na súkromné účely ZA - MT. Po nehode poškodené vozidlo poškodený využíval a najazdil 453km. Zároveň uviedol, že je držiteľom viacerých vozidiel, avšak druhé vozidlo využíva druhý rodinný príslušník. Vozidlo odovzdal do servisu podľa dohody v dohodnutý deň. Náhradné vozidlo si prenajal 9.1.2025 a vyzdvihol v Galimex, s.r.o., a vrátil ho 24.01.2025, pričom opravené vozidlo si vyzdvihol 24.1.2025. Súčasťou dotazníka je aj Čestné prehlásenie podpísané poškodeným dňa 24.1.2025, ktorým poškodený čestne prehlásil, že uvedené informácie sú pravdivé, úplné, nezamlčal žiadnu skutočnosť týkajúcu sa škodovej udalosti č. I. 32 rub - 33 spisu).

17. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.02.2025 žalovaný náklady na prenájom náhradného vozidla priznal za 12 dní zapožičania, v ktorej dobe je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne.

Z uvedeného dôvodu poistné plnenie priznal žalobcovi vo výške 1033,20 eur, ktoré poukázal na účet spoločnosti SetCar sk, a.s. (č. l. 15rub- 16 spisu). Uvedená suma bola uhradená dňa 11.02.2025 (č. l. 32 spisu).

18. Z faktúry vystavenej spoločnosťou GAMIMEX s.r.o. zo dňa 20.01.2025 s dátumom splatnosti 03.02.2025 vyplýva, že táto si voči poškodenému fakturovala sumu 2574,45 eur s DPH za opravu poškodeného vozidla. Zo zákazkového listu vystaveného uvedenou spoločnosťou dňa 08.01.2025 vyplýva, že vozidlo bolo prevzaté do opravy podľa obhliadky a doobhliadky s poškodením LP dvere, ktoré nejdú zvonku otvoriť. (č. l. 8 rub – 10 spisu).

19. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.01.2025 žalovaný priznal poistné plnenie žalobcovi vo výške 2574,45 v zmysle faktúry za opravu vozidla, ktoré poukázal na účet spoločnosti Galimex, s.r.o. (č. l. 10 rub- 11 spisu).

20. Žalobca vyzval žalovaného dňa 08.05.2025 listom označeným ako „Upomienka pred súdnym vymáhaním“ na zaplatenie (okrem iných) aj predmetnej sumy uplatnenej v tomto konaní (č. l. 17-18 spisu).

21. Žalovaný predložil internetovú stránku žalobcu týkajúcu sa ponuky jeho služieb (č. l. 49 -52 spisu).

22. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. V prvom rade sa súd zaoberal žalovaným vznesenou námietkou miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu.

24. Podľa § 42 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) podľa ktorého ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 41 CSP, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

26. Podľa § 19 písm. b/ CSP, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

27. Súd námietku nedostatku miestnej príslušnosti žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú a tak na ňu neprihliadol. Súd konštatuje, že v danom prípade nejde o výlučnú miestnu príslušnosť, ide o skúmanie miestnej príslušnosti na námietku žalovaného v zmysle § 41 CSP. Súd je toho názoru, že je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Žilina z dôvodu, že ide o prípad, kedy v zmysle § 19 písm. b) CSP je popri všeobecnom súde žalovaného na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Keďže žalobca odvodzuje svoje uplatnené právo na náhradu škody od škodovej udalosti, ku ktorej došlo v obci Žilina, teda v obvode Okresného súdu Žilina a v zmysle § 37 CSP, ak je príslušných niekoľko súdov môže sa konať na ktoromkoľvek z nich, miestne príslušným v prípade využitia voľby miestnej príslušnosti v zmysle § 19 písm. b/ CSP je Okresný súd Žilina, ktorý označil vo vyjadrení k odporu žalobca.

28. Ďalej súd konštatuje, že nárok žalobcu sa odvíja od ust. § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. ako aj z ust. § 442 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bolo nesporné, že dňa 01.10.2024 došlo k dopravnej nehode v Žiline, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. Poškodený si od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas trvania opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o prenájme zo dňa 09.01.2025 poškodený užíval vozidlo G. H. mild hyb, EČV: I. XXXXX v rozsahu 15 dní nájmu, a to v období od 09.01.2025 do 23.01.2025. Hoci poškodený fyzicky vrátil vozidlo dňa 24.1.2025, žalobca si uplatňuje nárok na plnenie iba za obdobie od 09.01.2025 do 23.01.2025, t. j. za 15 dní nájmu, za ktoré obdobie bola aj vystavená faktúra poškodenému.

29. K námietke žalovaného týkajúcej sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní súd uvádza, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný, nakoľko zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2025 uzavretou medzi žalobcom ako postupníkom a poškodeným ako postupcom, došlo k platnému postúpeniu pohľadávky vo výške 1291,50 eur z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona o PZP na náhradu účelne vynaložených nákladov na užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 01.10.2024 na vozidle poškodeného.

30. Pohľadávka, ktorá je predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky, je vymedzená v zmluve o postúpení pohľadávky v bode 1 dostatočne určitým spôsobom. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou a to z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia, ktorého súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli na odplatnom postúpení uvedenej pohľadávky a výška odplaty bola dohodnutá vo výške sumy faktúry č. 250032, t.j. vo výške 1291,50 eur. V bode 5 zmluvy sa strany dohodli na započítaní vzájomných nárokov (t.j. nároku na zaplatenie faktúry z titulu nájomného za užívanie náhradného vozidla a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky) a to okamihom podpisu zmluvy, pričom postupník si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. S prihliadnutím na uzavretú dohodu zmluvných strán sa vzájomné nároky zmluvných strán na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa vzájomne započítali, čím došlo k zániku dvoch vzájomne existujúcich a platných pohľadávok, a to pohľadávky postupníka – žalobcu a zároveň prenajímateľa, ktorý mal v čase uzavretia zmluvy existujúcu pohľadávku voči poškodenému z titulu neuhradenej faktúry na základe zmluvy o nájme motorového vozidla vo výške 1291,50 eur s existujúcou pohľadávkou poškodeného na zaplatenie odplaty vo výške 1291,50 eur na základe uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.01.2025, ktoré vzájomné pohľadávky sa okamihom uzavretia uvedenej zmluvy stretli, a teda vzájomne zanikli. Skutočnosť, že poškodený priamo neplnil svoj záväzok z nájomného žalobcovi, ale tento uhradil jeho započítaním oproti pohľadávke žalobcu voči poškodenému z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky, podľa názoru súdu nemá dopad na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody, a to s poukazom na skutočnosť, že započítanie je jedným zo spôsobov zániku záväzku. Súd posúdil pohľadávku poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla ako existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla poškodenému, ktorý si počas opravy poškodeného vozidla prenajal náhradné vozidlo, v dôsledku fakturácie prenájmu náhradného vozidla zo strany žalobcu. V zmysle § 580 Občianskeho zákonníka k zániku dochádza v tom okamihu, kedy sa vzájomne splatné pohľadávky stretnú, započítanie nenastáva už touto skutočnosťou, ale až prejavom vôle dlžníka, že právo na započítanie využíva, čo je práve prípad danej veci. Z uvedeného je zrejmé, že zo strany poškodeného k úhrade faktúry č. 250032 došlo. V zmluve bolo dojednané odplatné postúpenie nároku na poistné plnenie s tým, že medzi zmluvnými stranami došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky. Započítanie sa netýkalo samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V dôsledku postúpenia pohľadávky nadobudol žalobca ako postupca všetky práva spojené s postúpenou pohľadávkou a je oprávnený uplatňovať ich namiesto pôvodného veriteľa. Žalobca ako postupník si potom dôvodne uplatňuje proti žalovanému pohľadávku, ktorú nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.1.2025 uzavretej medzi žalobcom ako postupníkom a postupcom – poškodeným, ktorou zmluvou došlo zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Predmetná pohľadávka poškodeného mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok škodovej udalosti. Nie je totiž žiadna pochybnosť o tom, že stret vozidiel pri uvedenej škodovej udalosti bol

skutočnosťou, bez ktorej by nedošlo ku vzniku škody spočívajúcej v nákladoch na náhradné vozidlo. Postúpená pohľadávka bola existujúca, vyjadrená určito a bez pochybností bola identifikovateľná. Tento nárok (pohľadávka) je spôsobilý byť predmetom postúpenia v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. Zmluvou o postúpení pohľadávky môže byť postúpená i podmiennečne existujúca budúca pohľadávka, a to na náhradu škody, taktiež práva, pričom najčastejšie ide o právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky. Povaha pohľadávky ju umožňuje postúpiť (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 33 Cdo 4658/2009 zo dňa 29.02.2012). Zároveň súd poukazuje na to, že žalovaný pred podanou žalobou komunikoval o danom nároku výlučne so žalobcom, akceptoval žalobcu ako oprávnenú osobu uplatňujúcu si daný nárok, zároveň poistné plnenie žalovaný poskytol na účet žalobcu ako to vyplýva z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.02.2025. Žalovaný čiastočne uznal nárok žalobcu a vyplatil na jeho účet poistné plnenie vo výške 1033,20 eur, teda sám žalovaný považoval žalobcu za veriteľa (za oprávnenú osobu) v súvislosti s touto náhradou škody z postúpenej pohľadávky, teda v čase poskytnutia tohto plnenia žalovaný nemal žiadne pochybnosti o platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom. Okrem toho súd poznamenáva, že žalovanému bolo preukázateľné oznámené postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu, nakoľko žalovaný plnil sumu 1033,20 eur priamo žalobcovi, čo vyplýva z oznámenia o poistnom plnení.

31. Súd sa následne po konštatovaní danosti vecnej legitímácie strán sporu zaoberal samotným nárokom žalobcu, pričom spornou v konaní bola otázka účelnosti a nutnosti nájmu náhradného vozidla za celé obdobie nájmu náhradného vozidla – t. j. 09.01.2025 do 23.01.2025. Žalovaný predovšetkým poukazoval na skutočnosť, že oprava motorového vozidla trvala neprimerane dlho, ako aj na to, že poškodený si dal vozidlo opraviť až 3 mesiace po nehode. Následne namietal, že poškodený nedôvodne užíval prenajaté vozidlo aj po ukončení opravy, pričom si ho mohol vyzdvihnúť už 20.01.2025, teda v deň keď bola ukončená oprava jeho poškodeného vozidla. Žalovaný namietal aj dôvodnosť nároku na úroky z omeškania.

32. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991). Skutočná škoda, ktorá poškodenému v dôsledku poistnej udalosti vznikla, predstavuje nájomné za prenajaté osobné motorové vozidlo poškodeným. Hmotnoprávnym základom uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy je nárok poškodeného na náhradu škody voči žalovanému ako poisťovateľovi z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Škoda sa v tomto prípade odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať havarované vozidlo počas doby opravy a spočíva v znížení majetkového stavu poškodeného, ktorý vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať po určitú dobu v dôsledku poškodenia. Majetkový stav poškodeného sa znižuje tým, že poškodený náklady na prenájom náhradného vozidla vynaloží a škoda tak vzniká zaplatením nákladov na požičané náhradné vozidlo.

33. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023: „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok“.

34. V súvislosti s otázkou účelnosti a dôvodnosti nájmu náhradného vozidla súd poukazuje na podstatnú skutočnosť a to, že v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej klientom žalovaného nemohol právny predchodca žalobcu – poškodený používať svoje motorové vozidlo a po dobu jeho opravy si musel prenajať náhradné vozidlo. Náhradu nákladov vynaložených právnym predchodcom žalobcu ako poškodeným účastníkom dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou.

35. V danom prípade vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa v dôsledku poistnej udalosti zavinenej škodcom – poistencom žalovaného dostal do situácie, že si bol nútený prenajať náhradné vozidlo. Súd mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo. Bolo preukázané, že k nehode došlo dňa 01.10.2024, vozidlo si dal poškodený opraviť v autoservise dňa 08.01.2025, pričom od 09.01.2025 si prenajal náhradné vozidlo u spoločnosti žalobcu, ktoré využíval do 23.1.2025, kedy poisťovňa – žalovaný - doručila krycí list – oznámenie o poistnom plnení zo dňa 23.01.2025, ktorým priznala poistné plnenie za opravu vozidla v celom fakturovanom rozsahu. Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným. Nebyť poškodenia vozidla, ku ktorému došlo pri nehode, poškodený by nemusel vyhľadať autoservis a dať si vozidlo opraviť, ale mohol svoje vlastné vozidlo užívať. Keďže však bol nútený dať vozidlo do opravy v autoservise, počas tejto doby si prenajal náhradné vozidlo, pričom z Dotazníka pre poškodeného vyplýva, že prenájom náhradného vozidla počas tejto doby bol pre neho nevyhnutný z dôvodu, že hoci je vlastníkom iného vozidla, to využíva druhý rodinný príslušník a náhradné vozidlo potreboval na cestu do zamestnania a na súkromné účely. Pokiaľ žalovaný poukázal na ust. § 415 OZ irelevantné, pretože z konania poškodeného je zrejmé, že nájom náhradného vozidla nenavýšoval, keďže si ho zapožičal až deň po prevzatí jeho poškodeného vozidla do opravy. Zároveň dátum prevzatia vozidla bol dohodnutý na presný deň a preto naopak namietané „čakanie poškodeného“ s opravou vozidla až 3 mesiace po nehode, prispelo k tomu, aby vozidlo „nestálo“ autoservise popri oprave iných vozidiel, ale poškodený sa dohodol v záujme promptnej opravy na presný dátum odovzdania vozidla do servisu. Zároveň poukaz žalovaného na vlastníctvo viacerých vozidiel poškodeného nepreukazuje, že nimi mohol aj disponovať, čo deklaroval poškodený už v Dotazníku poisťovne z 24.01.2025. Hoci poisťovňa disponovala uvedeným vyjadrením poškodeného, súdu nie je zrejmé, prečo tento dôvod neuviedla do oznámenia o ukončení šetrenia poistnej udalosti z 10.02.2025 a ako jediný dôvod pre nepriznanie celkovej sumy za nájom náhradného vozidla uviedla iba jediný dôvod a to – že priznala zapožičanie náhradného vozidla, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla, na objednanie náhradných dielov, na presun vozidla a čas súvisiaci s prestojmi poisťovne. Súd poukazuje na to, že v zmysle § 797 ods. 4 O.z. mal žalovaný uviesť všetky dôvody, pre ktoré krátil poistné plnenie už v oznámení o ukončení šetrenia poistnej udalosti (v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 10.02.2025), pričom tam uvedené dôvody už nie je možné dodatočne meniť ani rozširovať. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22CoCsp/3/2023 zo dňa 25.09.2023, cit.: „Citované ustanovenie § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka ukladá jednoznačnú povinnosť poisťovní (žalovanému), uviesť dôvody zníženia plnenia, pričom tieto dôvody nie je možné meniť, čo znamená, že na neskôr uvedené dôvody poisťovne (žalovaného) súd neprihliada.“ Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/57/2024 zo dňa 30.04.2025, z citovaného znenia (§ 797 ods. 4 O.z - pozn. súdu) je – okrem iného – zrejmé, že poisťovňa zadefinovaním dôvodov krátenia poistného plnenia po skončení prešetrovania poistnej udalosti vymedzuje podstatu predmetu súdneho sporu v konaní, v ktorom sa poistený (eventuálne subjekt, ktorý nadobudol jeho práva odvodené z konkrétnej poistnej udalosti) bude domáhať/domáha zaplatenia kráteného poistného plnenia. Žiadne iné okolnosti okrem tých, ktoré poisťovňa označila za relevantné pre krátenie (prípadne úplné nepriznanie) poistného plnenia, totiž už nemôžu byť dôvodom na nepriznanie nároku na poistné plnenie. Zákaz dodatočnej zmeny dôvodu krátenia/nepriznania poistného plnenia znamená, že poisťovňa (žalovaný) môže oprávnenosť (čiastočného) neplnenia aj v (eventuálnom následnom) súdnom konaní zakladať iba závermi/dôvodmi, ktoré sú uvedené v oznámení o poistnom plnení. Na neskôr uvedené dôvody žalovanej poisťovne sa neprihliada. Pomerne priliehavým je pomenovanie dotknutej právnej normy samotným žalovaným ako „hmotnoprávna koncentrácia“. Keďže súdne konanie je „len“ procesnou platformou pre riešenie hmotnoprávných nárokov, aj z daného vymedzenia je nepochybné, že iba v rámci dôvodov neplnenia/krátenia poistného plnenia zadefinovaných poisťovňou sa bude odvíjať prípadný neskorší súdny spor. Aj z uvedeného dôvodu bola preto táto námietka žalovaného nedôvodná, keď navyše, žalovaný už žalobcovi z tohto titulu (čiastočne) plnil. Ako vyplýva z vyššie citovaného oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.02.2025, žalovaný ani len nenaznačil úplnú bezdôvodnosť využívania náhradného vozidla z dôvodu, že poškodený mal k dispozícii aj iné vozidlo. Predmetné (neskoršie) tvrdenia žalovaného sú v rozpore nielen s dôvodom krátenia poistného plnenia vymedzeným v označenom oznámení, ale (predovšetkým) aj so samotným výsledkom prešetrovania poistnej udalosti. Pokiaľ žalovaný vyplatil poistné plnenie za používanie náhradného vozidla, je nepochybné, že akceptoval nielen konkrétne náhradné vozidlo, ktoré bolo poškodeným používané, ale predovšetkým samotnú potrebu využívania náhradného vozidla.

36. Žalovaný ďalej argumentoval tým, že ním priznaná doba zapožičania korešponduje s časom potrebným na opravu vozidla zohľadňujúcim technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami a teda nájom náhradného vozidla nie je účelný v trvaní 15 dní, ale iba 12 dní. Súd predovšetkým zdôrazňuje, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Naopak vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi dostatočne preukázalo, že doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného, že náhrada za zaplatené nájomné za náhradné vozidlo nebola priznaná za dobu dlhšiu ako bol tento náklad účelný a nutný, t. j. vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody, dopravnou nehodou. Navyše súdu nie je zrejmé, prečo by mal znášať práve poškodený na svoju ťarchu to, že oprava vozidla poškodeného poisťencom žalovaného trvala podľa názoru žalovaného neprimerane dlho. Podľa názoru súdu nie je možné od poškodeného vyžadovať, aby v situácii, do ktorej sa dostal vinou klienta žalovaného, bol nútený hľadať autoservis s najrýchlejšou opravou resp. najnižšími cenami. Súd uvádza, že bližšie nekonkretizovaný a ničím nepodložený vlastný odhad žalovaného nezohľadňuje individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd má za to, že žalovaný, ktorého v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno, toto v konaní neunesol vo vzťahu k nim svojvoľne krátenej dĺžke doby nájmu. Je nesporné, že pri každej oprave automobilu sú určité špecifiká, prinajmenšom nie je možné žiadať od autoservisu, aby mal k dispozícii na sklade náhradné diely na všetky motorové vozidlá, ktoré má opravovať a nemožno paušálne a všeobecne podľa typu vozidla a zaznamenaného poškodenia určiť dĺžku opravy vozidla, ktorá by bola primeraná. Je potrebné vziať do úvahy a to, že autoservis neopravuje v danom čase výlučne jediné vozidlo (vozidlo poškodeného), že dĺžka opravy je závislá od dodania náhradných dielov, obsadenosti autoservisu, od počtu pracovníkov autoservisu.

37. Odhliadnuc od uvedeného, súdu je zrejmé aj z neskorších vyjadrení žalovaného (po odpore), že nepriznal nárok v rozsahu 3 dní, po ktoré však vozidlo už nebolo opravované (oprava bola ukončená 20.01.2025) a čakalo na vydanie krycieho listu. Podľa názoru žalovaného nemal poškodený dôvod na ďalšie využívanie náhradného vozidla a teda po oprave 20.01.2025 si mohol svoje vozidlo prevziať v autoservise a nečakať na doručenie krycieho listu, nakoľko uvedený postup nemá oporu v zákone.

38. K uvedenému súd poukazuje na to, že Nálezom Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“.

39. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 6. augusta 2025 č. k. I. ÚS 291/2025-56, ktorý v obdobnej právnej veci, pri výklade záverov už uvádzaných v rozhodnutiach ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024 ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov) treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady.

40. Súd preto uzatvára, že za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je potrebné považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024). V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Poškodený v prípade platnej poistnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne vo forme krycieho listu. K obdobnému záveru došiel aj Krajský súd v Žiline

v rozsudku sp. zn. 11Co/88/2023 zo dňa 26.03.2024, podľa ktorého k zmene postavenia na strane poškodeného nedochádza už tým, že došlo k vykonaniu opravy jeho vozidla, ale k tomu dochádza až vtedy, keď uvedené motorové vozidlo mohol reálne užívať, t. j. dňom, kedy došlo k vydaniu krycieho listu zo strany poisťovateľa škodcu.

41. Poškodený nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu. Vystavenie krycieho listu je v zaužívanej praxi nevyhnutnosťou, bez ktorej opravené vozidlo servis neodovzdá. Dňom vystavenia krycieho listu mohol poškodený prevziať vozidlo do svojej dispozície a teda ho aj reálne užívať. Nemožno požadovať od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenajal si na nevyhnutnú dobu náhradné vozidlo, aby vopred uhradil sumu pomerne vysokú za opravu vozidla, pokiaľ toto plnenie malo byť kryté poistným plnením, a potom následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. Súd považuje za potrebné poukázať, že cena opravy v prejednávanvej veci predstavovala sumu 2574,45 eur. Nie je možné dôvodne predpokladať, že ide o sumu finančných prostriedkov, ktoré sú poškodenému bežne dostupné (v hotovosti, resp. na bežnom účte a pod.) a mohol by takouto sumou voľne disponovať – uhradiť cenu opravy, nečakajúc na pomoc poisťovne, bez toho, aby obmedzil uspokojovanie svojich bežných potrieb. V konaní však nebolo žalovaným tvrdený ani preukázaný opak. Je všeobecne známou obchodnou praxou, že v prípade, že poisťovňa je zmluvným partnerom autoservisu ako náhrada úhrady faktúry sa využíva krycí list. Krycí list sa používa pri poistnej udalosti a tento vystavuje poisťovňa po poistnej udalosti voči zmluvnej opravovni, aby opravovňa mala istotu, že dostane svoje peniaze a môže bez zábran vydať vozidlo po oprave zákazníkovi. Oprava vozidla bola ukončená dňa 20.01.2025. Krycí list bol vystavený žalovaným až dňa 23.01.2025. Zároveň súdu je z jeho činnosti v obdobných sporoch známe, že spoločnosť Galimex, s.r.o. je zmluvným partnerom žalovaného a poistné plnenie malo byť v zmysle krycieho listu poukázané priamo na účet autoservisu.

42. K uvedení súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/57/2025, v ktorom uvádza: „Odvolaciemu súdu známa obchodná prax, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy, alebo je možné (v prípade platného povinného zmluvného poistenia) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Podľa názoru odvolacieho súdu nahliadať je potrebné na proces odškodňovania škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak, ako ho prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z., čo sa v reálnom živote prejavuje napríklad v tom, že poškodený si dá vykonať opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom/partnerskom servise poisťovateľa škodcu a že splnomocní príslušný servis na zastupovanie voči poisťovateľovi škodcu, čoho reálnym odzrkadlením je práve to, že zmluvný servis nezasiela faktúru, ktorou vyúčtuje cenu opravy priamo poškodenému ako objednávateľovi opravy, ale priamo poisťovateľovi škodcu a tento následne vykoná úhradu. Napriek tomu, že žalovaný sa v prejednávanom spore snaží navodiť dojem, že on nijakým spôsobom nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi poškodeným a zmluvným servisom, jeho ingerencia (daná spoluprácou so zmluvným servisom na báze likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je týmto jednoznačne daná.“

43. Je potrebné zdôrazniť, že poškodený prenájomom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý nastal v dôsledku poistnej udalosti, teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Nebolo by preto spravodlivé, aby pri uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla bolo plnenie poisťovne poškodenému/resp. jeho právnomu nástupcovi podmienené splnením ďalších podmienok, nevyplývajúcich zo zákona.

44. Za účelnú dobu nájmu je preto potrebné považovať moment, keď bolo vozidlo prijaté do opravy až do momentu jeho vydania poškodenému – od 09.01.2025 do 23.01.2025. Navyše nebolo preukázané, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti predĺžil poškodený svojím úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou, práve naopak ako už súd vyššie uviedol poškodený náklady na nájom vozidla nenavýšoval.

45. K otázke dôkazného bremena súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 21. januára 2015, sp. zn.: II. ÚS 38/2015), podľa ktorého „Dôkazné bremeno prechádza na žalovaného z dôvodu kráteného nároku na náhradu škody, keďže práve žalovaný má z uvedeného konania priaznivé právne dôsledky“.

46. Súd z uvádzaných dôvodov žalobcom uplatnený nárok považoval v celom rozsahu za dôvodný a preto mu súd tento nárok v celom uplatnenom rozsahu priznal ako subjektu aktívne vecne legitimovanému z titulu práva na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

47. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, súd poukazuje na to, že pokiaľ poisťovňa nespĺní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poisťné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje výlučne následky nesplnenia nepeňažnej povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poisťné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Poisťovňa ukončila poisťné šetrenie dňa 10.02.2025, po uplynutí 15-dňovej lehoty na poskytnutie plnenia v zmysle § 11 ods. 7 z. č. 381/2001 Z. z., sa žalovaný dostal do omeškania od 26.02.2025, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania, t. j. vo výške 7,90% p.a.. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 258,30 eur (t. j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. Súd v tomto smere poukazuje aj na rozsudky Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/13/2018 zo dňa 05.02.2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/153/2020 zo dňa 10.2.2021. K dôvodnosti nároku na úroky z omeškania v sporoch proti poisťovni podľa zákona č. 381/2001 Z.z. súd poukazuje aj na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/2020 zo dňa 14.10.2021 a sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021, ako aj na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/225/2021 zo dňa 27.04.2022, sp. zn. 2Cdo/306/2021 zo dňa 25.04.2022 a sp. zn. 4Cdo/99/2022 zo dňa 20.07.2022.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako v celom rozsahu úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.